

GUVERNUL ROMÂNIEI
HOTĂRÂRE privind recunoaşterea Statutului Bisericii Evanghelice Române

(Publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 462 din 20 iunie 2008)

În temeiul art. 29 alin. (3) şi al art. 108 din Constituţia României, republicată, precum şi al art. 49 alin. (2) şi (3) din Legea nr. 489/2006 privind libertatea religioasă şi regimul general al cultelor,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. - Se recunoaşte Statutul Bisericii Evanghelice Române, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul culturii şi cultelor,
Demeter Andras Istvan,
secretar de stat

Bucureşti, 11 iunie 2008.
Nr. 629.

Anexă

Statutul
Bisericii Evanghelice Române

CAPITOLUL I
Dispoziţii generale

Art. 1. - (1) Biserica Evanghelică Română este un cult creştin autonom, iniţiat în România între anii 1920 şi 1924 de către teologii ortodocşi Dumitru Cornilescu şi Teodor Popescu.

(2) Anterior anului 1939, Biserica Evanghelică Română a fost cunoscută sub numele de "Creştini după Scriptură", iar după fuziunea cu mişcarea "Creştini după Evanghelie" s-a numit "Cultul Creştin după Evanghelie".

Art. 2. - Biserica Evanghelică Română se întemeiază numai pe învăţăturile Sfintei Scripturi, se organizează şi funcţionează potrivit prezentului statut şi Mărturisirii de credinţă.

Art. 3. - Biserica Evanghelică Română este formată din totalitatea bisericilor locale, care au la bază unitatea din punct de vedere doctrinar şi organizatoric, şi cuprinde credincioşi, fără deosebire de naţionalitate, sex şi vârstă, care şi-au însuşit Mărturisirea de credinţă a cultului şi prevederile prezentului statut.

Art. 4. - Credincioşii Bisericii Evanghelice Române mărturisesc că:

- a)** recunosc pe Dumnezeu ca Tată;
- b)** recunosc ca singur Domn şi Mântuitor pe Domnul Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu;
- c)** se supun Cuvântului lui Dumnezeu, recunoscându-L ca autoritate supremă, precum şi prezenţei lăuntrice a Duhului Sfânt, ca singură sursă de putere şi călăuzire;
- d)** au ca scop trăirea unei vieţi curate din punct de vedere spiritual, moral şi fizic, înaintea lui Dumnezeu şi înaintea oamenilor.

Art. 5. - Unitatea organizatorică de bază a Bisericii Evanghelice Române este biserica locală, numită şi adunare.

Art. 6. - Principiile doctrinare esenţiale ale bisericilor Cultului Creştin Biserica Evanghelică Română sunt cuprinse în Mărturisirea de credinţă a cultului.

Art. 7. - Membrii Bisericii Evanghelice Române respectă Constituția României, ordinea de drept și bunele moravuri.

CAPITOLUL II

Membrii și aparținătorii

Art. 8. - (1) Orice persoană poate deveni membră a Bisericii Evanghelice Române dacă prin convingere personală și liberă voință s-a întors la Dumnezeu cu pocăință și credință, a mărturisit că L-a primit pe Domnul Isus ca Mântuitor și Domn, trăiește o viață nouă, acceptă Mărturisirea de credință și respectă prevederile prezentului statut.

(2) Fiecare credincios trebuie să aparțină unei biserici locale, fiind înscris în registrul de membri al acesteia.

(3) În registrul de membri sunt înscrși și copiii minori ai credincioșilor, la solicitarea unui părinte, a ambilor părinți, a tutorei sau a reprezentantului legal, după caz.

(4) Înscrisura se face în baza unei cereri scrise, datată și semnată de cel ce dorește să devină membru, sau, când situația impune, prin cerere verbală, în prezența a minimum 2 membri ai Sfatului de frați, consemnată în registrul bisericii.

Art. 9. - Biserica Evanghelică Română practică botezul casei creștine, inclusiv al copiilor. Credincioșii care nu au fost botezați niciodată, înainte de a fi primiți la "Adunarea de frângerea pâinii", vor fi botezați cu una dintre expresiile biblice:

- a) "în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh";
- b) "în Numele Domnului Isus Hristos".

Art. 10. - Fiecare membru al bisericii locale are obligația să contribuie la împlinirea nevoilor spirituale și materiale ale acesteia.

Art. 11. - Mutarea unui credincios dintr-o biserică locală în alta se face la cerere, acest lucru comunicându-se în scris de către Sfatul de frați al bisericii din care pleacă Sfatului de frați al bisericii în care se stabilește. Primirea prin transfer a unui membru se face de către Sfatul de frați al bisericii locale.

Art. 12. - Calitatea de membru al Bisericii Evanghelice Române este personală și poate fi probată cu dovada eliberată de biserica locală de care aparține, în conformitate cu registrul de evidență a membrilor bisericii respective.

Art. 13. - Raporturile dintre membrii bisericii sunt frățești, iar cei ce îndeplinesc diferite slujbe în biserică nu au titulaturi care să indice slujba, ci fiecare este considerat un frate între frați.

Art. 14. - Fiecare membru, indiferent de darul sau slujba pe care o îndeplinește, acceptă disciplina bisericii, care se exercită cu scopul de:

- a) a îndemna la pocăință și a ridica pe cel care, din neveghere, a căzut;
- b) a păstra o atmosferă de curăție spirituală și sfințenie în biserică;
- c) a prezenta în lume mărturia bună a bisericii.

Art. 15. - (1) Calitatea de membru al bisericii se pierde prin retragere, excludere sau deces, fapt ce va fi consemnat în registrul de membri.

(2) Retragera se face prin cerere scrisă.

(3) Excluderea se face în scris de către Sfatul de frați al bisericii, ca urmare a unor abateri grave și repetate de la Mărturisirea de credință și/sau a nerespectării prezentului statut.

Art. 16. - Membrii care se retrag sau au fost excluși nu au niciun drept asupra bunurilor transmise de ei, sub orice formă, în patrimoniul bisericii, bunurile rămânând proprietatea cultului sau a bisericii locale.

Art. 17. -

(1) Persoanele care frecventează o biserică locală, dar nu și-au însușit în întregime Mărturisirea de credință a Bisericii Evanghelice Române și au solicitat să fie trecute în registrul de membri sunt considerate aparținători. Din categoria aceasta fac parte și copiii majori ai credincioșilor, soția, soțul sau părinții.

(2) Aparținătorii nu au obligații față de biserică, aceasta urmând să le acorde asistență spirituală la cerere, atunci când prin acordarea sprijinului respectiv mărturia creștină nu are de suferit.

CAPITOLUL III

Biserica locală

SECȚIUNEA 1

Organizare și funcționare

Art. 18. - Biserica locală este alcătuită din oameni născuți din nou prin credința în Domnul Isus Hristos, separați de tot ce este rău, ascultători de Sfânta Scriptură și călăuziți de Duhul Sfânt.

Art. 19. - Totalitatea credincioșilor dintr-un cartier, dintr-o localitate sau din mai multe localități învecinate care în mod liber au consimțit și și-au însușit Statutul Bisericii Evanghelice Române și Mărturisirea de credință alcătuiesc o biserică locală.

Art. 20. - (1) Biserica locală care are un număr de cel puțin 21 de membri are personalitate juridică.

(2) Un grup de minimum 2 sau 3 credincioși, dar mai mic de 21 de membri majori, potrivit cuvintelor Domnului Isus, poate forma o biserică locală, fiind afiliată celei mai apropiate biserici locale cu personalitate juridică, având statut de biserică-filială cu autorizație proprie.

Art. 21. - (1) O nouă biserică locală se constituie prin hotărârea liberă a unui grup de credincioși ai Bisericii Evanghelice Române de a se aduna în mod organizat în jurul Domnului Isus, decizie consemnată într-un proces-verbal de constituire, semnat de fiecare viitor membru.

(2) Procesul-verbal de constituire împreună cu cererea de eliberare a autorizației de funcționare, vizată de un membru al Sfatului de frați pe țară, cunoscător al cazului, și cu dovada existenței spațiului locativ necesar, respectiv act de proprietate, contract de închiriere, declarație notarială de oferire spațiu și altele asemenea, se comunică Biroului executiv al Bisericii Evanghelice Române (Biroul executiv).

(3) În baza celor 3 documente, Biroul executiv eliberează autorizația de funcționare și comunică autorităților în drept înființarea noii biserici.

(4) Autorizația reprezintă actul doveditor prin care se certifică existența unei biserici locale cu personalitate juridică sau constituirea bisericii-filială.

(5) Data emiterii autorizației reprezintă data constituirii bisericii pe care o atestă.

Art. 22. - (1) Biserica locală își desfășoară activitatea prin adunări publice și adunări pentru credincioși.

(2) Adunările publice sunt:

- a) pentru evanghelizare;
- b) pentru copii și tineri;
- c) pentru botezuri;
- d) pentru căsătorii;
- e) pentru înmormântări.

(3) Adunările pentru credincioși sunt:

- a) de frângerea pâinii;
- b) de rugăciune și zidire sufletească;
- c) de învățătură biblică prin studiul Scripturii;
- d) de educație familială.

Art. 23. - Activitatea sau lucrarea bisericii locale are drept scop:

- a) închinarea și slăvirea lui Dumnezeu;
- b) păstrarea nealterată a învățăturii Cuvântului lui Dumnezeu;
- c) practicarea actelor de cult prin botez și Cina Domnului sau frângerea pâinii;
- d) creșterea duhovnicească și instruirea biblică a credincioșilor;
- e) vestirea Evangheliei, pentru întoarcerea oamenilor la Dumnezeu;
- f) educarea în spirit creștinesc a copiilor și tinerilor;
- g) ajutorarea celor aflați în nevoi materiale, ca o manifestare a dragostei creștine.

Art. 24. - Primirea la "Adunarea de frângerea pâinii" a persoanelor care s-au întors la Dumnezeu se hotărăște de către Sfatul de frați al bisericii locale. Persoanele acceptate la "Adunarea de frângerea pâinii" depun în fața Sfatului de frați al bisericii mărturia personală a întoarcerii lor la Dumnezeu. Sfatul de frați aduce la cunoștința bisericii persoanele noi care urmează să ia parte la "Adunarea de frângerea pâinii".

Art. 25. - (1) Sfatul de frați al bisericii locale poate opri de la "Adunarea de frângerea pâinii" pe acei membri ai bisericii care se fac vinovați de cădere în păcat, de abatere de la învățătura Scripturii sau de

nefrecventare a serviciilor de cult, ca urmare a lipsei de interes ori a nerespectării prezentului statut și/sau a Mărturisirii de credință.

(2) Persoanele excluse sau care au primit o sancțiune disciplinară într-o biserică nu pot fi primite la "Adunarea de frângerea pâinii" în nicio altă biserică evanghelică. În acest sens, vor fi avizate și celelalte biserici.

Art. 26. - Membrii opriți de la "Adunarea de frângerea pâinii" vor putea fi reprimiți în aceeași biserică tot de către Sfatul de frați, după ce vor dovedi pocăință și îndreptare reală. În cazul în care reprimirea se va face într-o altă biserică-soră, persoana în cauză va trebui să obțină, în prealabil, acordul de primire din partea Sfatului de frați al bisericii în care a fost oprită.

Art. 27. - **(1)** Bisericile locale sunt biserici-surori, egale în drepturi și obligații.

(2) Ca urmare a acestui principiu și pentru realizarea unor obiective locale sau de interes general care privesc lucrarea lui Dumnezeu, fiecare biserică își aduce contribuția duhovnicească și materială.

Art. 28. - Biserica are autonomie locală, potrivit prezentului statut. Toate formele de organizare din cadrul Bisericii Evanghelice Române, respectiv Adunarea generală a reprezentanților, Sfatul de frați pe țară și Biroul executiv, au scopul de a sprijini bisericile locale în activitățile lor.

Art. 29. - Bisericile locale funcționează în imobile proprii, în imobile închiriate sau puse la dispoziție benevol de către membrii bisericii sau de către alte persoane.

Art. 30. - Toate donațiile primite de o biserică locală intră în folosința acesteia. Bunurile imobile și dotările aferente acestora, ce fac obiectul donațiilor și succesiunilor, intră în patrimoniul cultului și nu pot face obiectul unor revendicări ulterioare.

Art. 31. - Bisericile locale, prin Biroul executiv, își pot cumpăra bunuri mobile și imobile și își pot construi și amenaja lăcașuri de cult, cu respectarea prevederilor legale în vigoare. Acestea devin proprietatea cultului.

Art. 32. - Bisericile locale contribuie cu 15% din încasări la susținerea financiară a Bisericii Evanghelice Române.

Art. 33. -

(1) Biserica locală cu statut de persoană juridică poate să își asume responsabilități juridice, să desfășoare activități cu caracter umanitar, social sau religios și să își angajeze personal adecvat acestor activități.

(2) Biserica cu statut de persoană juridică va deține ștampilă, în vederea autentificării actelor pe care le emite.

(3) Competența de folosire a ștampilei cade în sarcina unui membru al Sfatului de frați, anume desemnat.

(4) Dimensiunea și conținutul ștampilei sunt unice, sunt stabilite de Sfatul de frați pe țară și sunt precizate în prezentul statut.

(5) După caz, bisericile persoane juridice pot deține și sigiliu. Competența de folosire este aceeași ca la ștampilă.

SECȚIUNEA a 2-a

Slujitorii bisericii locale

Art. 34. - Fiecare credincios al bisericii are dreptul să vestească Evanghelia și să slujească prin rugăciune și cântare pentru slava lui Dumnezeu și zidirea bisericii.

Art. 35. - Acest drept implică libertatea de a-și manifesta în afara bisericii învățătura sau convingerea, individual sau în comun, atât în public, cât și în particular, având o legitimație eliberată de cult, fără a fi supus vreunei constrângeri asupra libertății de a-și manifesta credința ori convingerile, dacă aceasta nu afectează ordinea și siguranța publică, bunele moravuri și libertățile fundamentale ale cetățenilor.

Art. 36. - Credincioșii care dovedesc maturitate duhovnicească și calități de slujire menite să contribuie la creșterea spirituală a celorlalți membri ai bisericii pot sluji, potrivit darului duhovnicesc pe care îl au, sub îndrumarea Sfatului de frați. Ei pot lucra pentru:

- a)** creșterea spirituală a bisericii, ca păstori;
- b)** cârmuire, ca prezbiteri sau bătrâni;
- c)** întemeiere de noi biserici, ca misionari sau evangheliști;
- d)** învățarea Sfintei Scripturi, ca învățători;

e) slujirea tuturor, ca diaconi.

Art. 37. - (1) Păstoriile se ocupă cu hrănirea duhovnicească și păstoria credincioșilor.

(2) Evangheliștii se ocupă cu răspândirea Evangheliei prin evanghelizări publice sau prin mărturisirea de la om la om. De asemenea, ei se ocupă de pregătirea credincioșilor pentru evanghelizarea personală.

(3) Învățătorii se ocupă de instruirea biblică a credincioșilor, a celor de curând întorși la Dumnezeu, a tinerilor și a copiilor, prin forme adecvate fiecărei categorii.

(4) Misionarii sunt credincioși trimiși și susținuți material de biserică, în țară sau în străinătate, pentru a înființa noi biserici prin vestirea Evangheliei sau pentru a oferi ajutor duhovnicesc bisericilor care au ajuns într-un declin spiritual. Ei sunt trimiși într-un anumit loc pentru o perioadă determinată de timp și au obligația să prezinte periodic rapoarte de activitate bisericii/bisericilor care îi susține/susțin.

(5) Slujba de diacon este încredințată de biserică credincioșilor care îndeplinesc condițiile prevăzute de I Timotei 3:8-13, pentru administrarea și gospodărirea bunurilor materiale ale bisericii și pentru coordonarea acțiunilor de binefacere creștină.

Art. 38. - Biserica locală, prin Sfatul de frați, poate retrage din lucrare slujitorii sau angajații care nu își îndeplinesc îndatoririle, precum și pe aceia care se fac vinovați de abateri morale sau doctrinale.

Art. 39. - Bisericile locale care nu au credincioși cu darul de a lucra în public își desfășoară activitatea de cult prin: citirea Bibliei sau a unor cărți care sunt conforme cu învățătura Scripturii și Mărturisirea de credință, rugăciuni și cântări creștinești. Când este posibil, aceste biserici sunt ajutate de frații lucrători din alte biserici locale surori.

Art. 40. - Cei ce lucrează în bisericile din alte localități trebuie să aibă asupra lor o recomandare din partea bisericii de care aparțin.

SECȚIUNEA a 3-a

Sfatul de frați al bisericii locale

Art. 41. - Sfatul de frați, care poartă toată responsabilitatea în biserică, asigură buna desfășurare a vieții morale, spirituale și administrative a bisericii locale.

Art. 42. - Sfatul de frați este alcătuit din 3 până la 9 membri ai bisericii locale, credincioși cu o experiență îndelungată, care au o bună mărturie în familie, în biserică și în societate.

Art. 43. - (1) Potrivit cu învățăturile Cuvântului lui Dumnezeu din I Timotei 3:1-7, credincioșii din Sfatul de frați trebuie să fie recunoscuți de biserică atât pentru calitățile și darurile cu care i-a înzestrat Dumnezeu, cât și pentru trăirea unei vieți creștine alese.

(2) Sfatul de frați al unei adunări noi este numit de Sfatul de frați pe țară al Bisericii Evanghelice Române, atunci când acesta cunoaște bine credincioșii respectivi, sau de frații prin care Dumnezeu a înființat adunarea.

Art. 44. - În caz excepțional, când sfatul de frați existent este contestat, iar în biserică sunt neînțelegeri, sub supravegherea a cel puțin doi frați din Sfatul de frați pe țară, vor avea loc alegeri pentru un nou sfat de frați, prin vot secret, cu participarea a minimum două treimi din credincioșii bisericii care iau parte la "Adunarea de frângerea pâinii".

Art. 45. - (1) Sfatul de frați are următoarele îndatoriri principale:

- a) veghează asupra curăției învățăturii și a purtării credincioșilor în biserică și în societate;
- b) urmărește și se preocupă de creșterea spirituală a credincioșilor;
- c) creează cadrul potrivit pentru descoperirea și folosirea darurilor duhovnicești;
- d) cercetează, discută și contactează credincioșii de curând întorși la Dumnezeu, în vederea primirii lor la "Adunarea de frângerea pâinii";
- e) asigură disciplina în biserică;
- f) aprobă mutarea, excluderea și reprimirea membrilor;
- g) coordonează lucrările de binefacere;
- h) supraveghează toate activitățile desfășurate în biserică locală;
- i) stabilește modalitatea de desfășurare a tuturor adunărilor publice;
- j) îi informează periodic sau de câte ori este nevoie, cu privire la activitatea desfășurată, pe toți frații care participă la "Adunarea de frângerea pâinii".

(2) Membrii Sfatului de frați își desfășoară activitatea benevol și onorific, fără retribuire.

Art. 46. - (1) Unul dintre membrii Sfatului de frați este casier-gestionar.
(2) El ține evidența contribuțiilor financiare colectate și a cheltuielilor care se fac sub îndrumarea Sfatului de frați și informează periodic biserica.
Art. 47. - Reprezentarea intereselor bisericii locale în relațiile cu Sfatul de frați pe țară, Biroul executiv, Adunarea generală a reprezentanților și în fața autorităților statului sau în relațiile cu terțe persoane se face de către unul sau mai mulți frați desemnați de către Sfatul de frați.

SECȚIUNEA a 4-a **Patrimoniul**

Art. 48. - Biserica locală administrează patrimoniul pe care îl deține prin Sfatul de frați.
Art. 49. - (1) În administrarea bisericii se pot afla bunuri materiale mobile și imobile, cum ar fi:
a) clădiri proprii, cu dotările, anexele și terenurile respective;
b) cimitire;
c) mijloace de transport;
d) unități de învățământ, de caritate și alte unități asemănătoare, cu dotările specifice;
e) terenuri și utilaje agricole și altele asemenea.
(2) Proprietarul patrimoniului bisericilor locale este Cultul Creștin Biserica Evanghelică Română.
(3) Înstrăinarea patrimoniului se face prin Biroul executiv.
Art. 50. - În cazul în care o biserică locală, indiferent din ce cauză, încetează să mai existe, conform art. 74 alin. (1) lit. f), administrarea patrimoniului ei va fi preluată în întregime de Biroul executiv, urmând ca destinația acestuia să fie hotărâtă de Sfatul de frați pe țară.

CAPITOLUL IV **Structuri centrale de conducere**

SECȚIUNEA 1 **Sfatul de frați pe țară**

Art. 51. - (1) Colectivul de conducere al Bisericii Evanghelice Române este Sfatul de frați pe țară, alcătuit din maximum 21 de frați, care au dovedit o viață curată și evlavioasă, cunoașterea Sfintei Scripturi și au o maturitate duhovnicească deosebită.
(2) În situații speciale, ce necesită o consultare mai largă a frățietății, vor fi convocați și frați din toate zonele geografice care nu au reprezentanți în Sfatul de frați pe țară.
Art. 52. - (1) Membrii Sfatului de frați pe țară sunt persoane reprezentative ce exprimă interesele lui Dumnezeu pentru întreaga frățietate.
(2) Membrii Sfatului de frați pe țară sunt credincioși activi, cu spirit de inițiativă și dar de cărmuire, cu o bună mărturie, cu disponibilități spirituale, fizice și timp pentru intervenții și rezolvări inspirate, operative și eficiente.
(3) Fiecare frate din Sfatul de frați pe țară preia răspunderea directă a unor activități specifice concrete: misiune, doctrină, educație-învățământ, lucrarea cu copiii și tinerii din adunări, mediere a conflictelor, relații cu alte biserici din țară și din străinătate, construcții.
Art. 53. -
(1) Membrii Sfatului de frați pe țară sunt recomandați de Sfatul de frați al bisericilor locale cu personalitate juridică și aleși de Adunarea generală a reprezentanților prin vot secret cu majoritate simplă.
(2) Următorii 11 credincioși de pe lista de candidați sunt membri supleanți.
(3) Sfatul de frați al unei biserici locale are libertatea să recomande prin Duhul Sfânt ca membri în Sfatul de frați pe țară frați din orice biserică locală a Cultului Creștin Biserica Evanghelică Română care corespund criteriilor menționate.
(4) La fiecare 5 ani, Adunarea generală a reprezentanților alege Sfatul de frați pe țară.
Art. 54. - Sfatul de frați pe țară alege prin vot secret, dintre membrii săi, Biroul executiv al cultului.
Art. 55. - Sfatul de frați pe țară are competența de a dispune Biroului executiv măsurile care se impun prin hotărâri, dacă sunt prezenți cel puțin două treimi dintre membrii săi.
Art. 56. - Componenta Sfatului de frați pe țară va fi adusă la cunoștința tuturor bisericilor locale.

Art. 57. - Membrii Sfatului de frați pe țară au datoria să se deplaseze în bisericile locale din structura cultului în scopul vestirii Evangheliei și îndrumării spirituale.

Art. 58. - Sfatul de frați pe țară are următoarele atribuții:

- a) veghează ca doctrina Bisericii Evanghelice Române să rămână neștirbită, în conformitate cu Mărturisirea de credință;
- b) organizează întâlniri periodice pentru cercetarea Cuvântului lui Dumnezeu de către frații lucrători;
- c) încurajează și se preocupă de înaintarea lucrării lui Dumnezeu în țară și pe câmpurile misionare;
- d) participă, în bisericile locale, la solicitarea Sfatului de frați al acestora, la rezolvarea problemelor de ordin spiritual sau organizatoric care i-au fost semnalate;
- e) coordonează și acordă sprijinul tehnic și financiar necesar pentru construirea și întreținerea lăcașurilor de cult din întreaga țară;
- f) aprobă acordarea de ajutor material bisericilor și credincioșilor aflați în dificultate;
- g) ține consfătuiri ordinare trimestriale și extraordinare ori de câte ori este necesar;
- h) controlează activitatea financiară a Biroului executiv;
- i) propune Adunării generale a reprezentanților modificarea prezentului statut și a Mărturisirii de credință atunci când este necesar;
- j) primește anual raportul comisiei de cenzori;
- k) dispune asupra patrimoniului bisericilor locale desființate.

Art. 59. - Sfatul de frați pe țară este împuternicit să intervină și să ia decizii conform art. 28 și 44 în orice biserică locală în următoarele cazuri:

- a) sfatul de frați local este contestat;
- b) în biserică locală există dezordine, neînțelegeri, dezbinări, conflicte;
- c) nu există lucrători sau cei existenți sunt compromiși moral și spiritual.

Art. 60. - (1) În situația în care unul sau mai mulți membri ai Sfatului de frați pe țară, din motive de vârstă, sănătate ori discernământ spiritual, nu se mai poate/pot deplasa și nu își mai poate/pot îndeplini îndatoririle care îi/le revin potrivit prevederilor art. 52, 57 și 58, Sfatul de frați pe țară numește înlocuitori dintre credincioșii nominalizați de Adunarea generală a reprezentanților ca membri supleanți.

(2) Aceeași procedură se aplică și în situațiile în care unul sau mai mulți membri din Sfatul de frați pe țară manifestă abateri de la Mărturisirea de credință, sunt contestați de bisericile locale din care fac parte, au demisionat sau au decedat.

SECȚIUNEA a 2-a

Biroul executiv

Art. 61. - (1) Biroul executiv este subordonat Sfatului de frați pe țară și coordonează următoarele colective de lucru: administrativ, secretariat, personal, financiar-contabil și, după caz, consilierii pe probleme de învățământ, juridice, redacție, misiune și altele asemenea.

(2) Biroul executiv nu este o ierarhie ecleziastică, ci un organism operativ alcătuit din frați care să reprezinte interesele bisericilor în relațiile cu statul sau cu terțe persoane și care desfășoară activități de interes general ale frăției.

Art. 62. - Biroul executiv este compus din 3 delegați, dintre care unul este prim-delegat. Funcția de prim-delegat, echivalentă cu funcția de președinte, nu este o funcție de conducere în cadrul cultului, ci este o funcție de reprezentare și slujire.

Art. 63. - Membrii Biroului executiv sunt aleși pe funcții de către Sfatul de frați pe țară pentru o perioadă de 5 ani. La expirarea mandatului, ei pot fi realeși.

Art. 64. - Primul-delegat este angajat cu contract de muncă. Ceilalți 2 delegați aleși pot fi angajați și retribuiți în funcție de volumul de lucrări și de posibilitățile financiare existente și vor primi o retribuție ce va fi stabilită de Sfatul de frați pe țară.

Art. 65. - În cazul în care primul-delegat nu își poate exercita atribuțiile pe o perioadă mai mare de o lună, va putea fi înlocuit în perioada respectivă de unul dintre cei 2 delegați.

Art. 66. - Biroul executiv este reprezentantul legal și autorizat al Bisericii Evanghelice Române și are ca atribuții principale pe linie de cult și pe plan administrativ următoarele:

- a) pune în aplicare hotărârile Sfatului de frați pe țară și urmărește finalizarea acestora;
- b) reprezintă cultul în fața autorităților de stat;

c) apără interesele cultului și ale membrilor cultului în fața instituțiilor și organismelor din țară și din străinătate;

d) veghează la respectarea prezentului statut și a Mărturisirii de credință în toate bisericile locale;

e) încurajează și susține spiritual și material orice inițiativă și lucrare care se subscrie prezentului statut și Mărturisirii de credință și are ca scop slava lui Dumnezeu și propășirea bisericilor;

f) eliberează, cu respectarea legislației în vigoare, autorizațiile de funcționare pentru noile biserici locale;

g) răspunde operativ și cu dăruire la orice solicitare a credincioșilor și a bisericilor locale;

h) se ocupă de stingerea oricăror conflicte și promovează consecvent unitatea între frați și între biserici;

i) eliberează legitimații de predicator-evangelist fraților care lucrează în public;

j) gestionează patrimoniul cultului, răspunde de cumpărarea și înstrăinarea din patrimoniul său a bunurilor mobile și imobile, precum terenuri, clădiri și altele asemenea, în limita competenței acordate de Sfatul de frați pe țară;

k) întocmește statul de funcții al cultului;

l) convoacă Sfatul de frați pe țară la data programată și ori de câte ori este nevoie;

m) convoacă frații cu răspundere și lucrătorii din bisericile locale la întâlnirile trimestriale;

n) convoacă Adunarea generală a reprezentanților în sesiune ordinară și ori de câte ori este cazul.

Art. 67. - Biroul executiv întreține legături cu autoritățile publice în limita competențelor sale. Reprezentarea Bisericii Evanghelice Române în justiție sau față de terți se face de către unul dintre membrii Biroului executiv ori de către un împuternicit al acestuia.

Art. 68. - Biroul executiv prezintă anual raport de activitate în fața Sfatului de frați pe țară și la 5 ani în fața Adunării generale a reprezentanților.

Art. 69. - Pentru rezolvarea unor probleme complexe sau a situațiilor cu grad ridicat de dificultate, Biroul executiv consultă Sfatul de frați lărgit pe țară, compus din membri activi ai Sfatului de frați pe țară și din membri supleanți.

Art. 70. - Orice membru al Biroului executiv poate fi revocat înainte de expirarea mandatului, în caz de incapacitate sau când se face vinovat de o abatere de la prevederile prezentului statut și ale Mărturisirii de credință. Revocarea se face de către Sfatul de frați pe țară.

Art. 71. - (1) Bugetul Bisericii Evanghelice Române este constituit din:

a) contribuții ale bisericilor locale;

b) daruri în bani și în natură prin donații sau testamente din țară și din străinătate;

c) încasări din vânzarea tipăriturilor creștine;

d) venituri obținute prin activități economice desfășurate pentru susținerea activităților cultice;

e) alte surse financiare.

(2) Bugetul Bisericii Evanghelice Române este gestionat de către Biroul executiv.

SECȚIUNEA a 3-a

Adunarea generală a reprezentanților

Art. 72. - (1) Adunarea generală a reprezentanților, forumul suprem de îndrumare și control al Cultului Creștin Biserica Evanghelică Română, este formată din reprezentanții bisericilor locale din țară și filiale, indicele de reprezentare fiind de un reprezentant la 50 de membri. Bisericile cu un număr mai mic de 50 de membri pot trimite câte un reprezentant.

(2) Reprezentanții coopțați în Adunarea generală a reprezentanților trebuie să fie credincioși maturi, implicați în lucrarea de vestire a Evangheliei și cu o bună mărturie în biserica locală.

Art. 73. - (1) Adunarea generală a reprezentanților se întrunește o dată la 5 ani și ori de câte ori este necesar. Întrunirile sunt considerate legal constituite atunci când sunt prezenți două treimi din totalul reprezentanților convocați.

(2) Convocarea Adunării generale a reprezentanților se face de către Biroul executiv, cu cel puțin 30 de zile înainte, fiecărui reprezentant comunicându-i-se în scris ordinea de zi, data și locul desfășurării lucrărilor.

Art. 74. - (1) Adunarea generală a reprezentanților are următoarele atribuții:

a) reconfirmă sau, după caz, alege Sfatul de frați pe țară;

b) confirmă Biroul executiv;

- c) dezbate problemele pe linie de cult apărute în bisericile locale și ia hotărâri în consecință;
 - d) primește raportul de activitate al Biroului executiv;
 - e) aprobă completarea prezentului statut și a Mărturisirii de credință, propusă de Sfatul de frați pe țară;
 - f) numește Comisia de cenzori și primește rapoartele acesteia;
 - g) semnează Statutul și Mărturisirea de credință ale Bisericii Evanghelice Române, prin Biroul executiv.
- (2) Adunarea generală a reprezentanților retrace autorizația de funcționare a bisericilor care:
- a) nu respectă prevederile prezentului statut și Mărturisirea de credință a Bisericii Evanghelice Române;
 - b) se fac vinovate de adoptarea sau răspândirea de învățături și practici contrare Mărturisirii de credință;
 - c) lovesc în unitatea credincioșilor sau a bisericilor locale surori prin provocarea de dezbinări;
 - d) nu mai întrunesc numărul legal de membri și nu mai respectă scopul propus potrivit prevederilor art. 23.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Art. 75. - Biserica Evanghelică Română este o persoană juridică de utilitate publică, în conformitate cu prevederile Legii nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor. De asemenea, sunt persoane juridice și părțile sale componente locale, precum biserica locală, ansamblurile sociale și centrele de educație creștină.

Art. 76. - (1) Biserica Evanghelică Română poate înființa și întreține ansambluri sociale destinate îngrijirii materiale și spirituale a persoanelor vârstnice și aflate în situații defavorizate, precum și a copiilor abandonati.

(2) De asemenea, Biserica Evanghelică Română poate să înființeze și să întrețină centre de educație creștină pentru copii și tineret.

(3) Înființarea ansamblurilor sociale și a centrelor de educație creștină se face numai în baza hotărârii Sfatului de frați pe țară.

Art. 77. - (1) Biserica Evanghelică Română poate construi, amenaja și administra din fonduri proprii, în conformitate cu prevederile legale în vigoare, edituri, tipografii, mijloace proprii de presă și comunicare, precum și așezăminte de învățământ, de caritate creștină, case de odihnă și alte obiective cu caracter social și creștin, în calitate de furnizor de servicii sociale.

(2) Pentru asigurarea fondurilor necesare activităților prevăzute la alin. (1), Biserica Evanghelică Română poate construi, amenaja și administra puncte de lucru cu activități economice și productive.

Art. 78. - Biserica Evanghelică Română asigură prin cadrele sale didactice și după programa analitică proprie, elaborată pe baza Sfintei Scripturi, predarea orelor de religie copiilor credincioșilor în școli și în bisericile locale, conform legii.

Art. 79. - (1) Biserica Evanghelică Română deține în proprietate bunuri mobile și imobile, necesare desfășurării în bune condiții a activității sale.

(2) În cazul retragerii calității de cult recunoscut, patrimoniul Bisericii Evanghelice Române va fi administrat, în termenul prevăzut de lege, de Sfatul de frați pe țară, după o metodologie proprie, conform legislației în vigoare.

Art. 80. - În localitățile în care Biserica Evanghelică Română nu are cimitire proprii și nu există nici cimitire comunale, înmormântarea credincioșilor decedați se va face în oricare dintre cimitirele existente, conform dispozițiilor legale în vigoare.

Art. 81. - În relațiile cu celelalte culte recunoscute în România, atitudinea membrilor Bisericii Evanghelice Române este de respect, pace și neamestec, fără angajare de polemici sau acțiuni denigratoare.

Art. 82. - Scopul adunării de cult este unul strict religios.

Art. 83. - Biserica Evanghelică Română poate intra ca membru cu drepturi depline în orice federație reprezentativă a cultelor evanghelice din România sau din străinătate, la recomandarea Sfatului de frați pe țară și cu aprobarea Adunării generale a reprezentanților.

Art. 84. - (1) Membrii Bisericii Evanghelice Române respectă legile țării și sunt supuși autorităților de stat, potrivit învățăturii Sfintei Scripturi.

(2) Jurământul depus de membrii cultului are următoarea formulă: "Mă oblig că voi spune adevărul și că nu voi ascunde nimic din ceea ce știu."

(3) La jurământ, membrii cultului nu vor folosi niciun obiect de cult și nicio altă formulă sacramentală.

Art. 85. - Biserica Evanghelică Română își extinde și își exercită jurisdicția cultică față de comunitățile din diasporă care, ca unități creștine diasporale, și-au însușit Mărturisirea de credință și solicită aderarea la acest cult.

Art. 86. - Biserica Evanghelică Română, prin organismele sale specializate, poate întocmi regulamente, instrucțiuni și decizii și poate emite circulare pentru buna aplicare a prezentului statut. De asemenea, poate înființa, reorganiza și desființa, după caz, diverse organisme permanente, precum comisii, colective, secțiuni, grupuri de lucru și altele asemenea, și poate constitui asemenea organisme cu sarcini pe durată temporară, în diverse domenii și activități, cu respectarea principiilor de organizare și funcționare prevăzute în prezentul statut.

Art. 87. - (1) Ștampila cultului creștin Biserica Evanghelică Română este rotundă, cu diametrul de 30 mm. Periferia este delimitată de două cercuri concentrice la distanță de 1 mm unul de celălalt, cercul exterior fiind trasat cu o linie mai groasă. Pe circumferința interioară a cercului mai mic se scrie în formă rotundă CULTUL CREȘTIN *BISERICA EVANGHELICĂ ROMÂNĂ*. În centrul ștampilei se scrie BUCUREȘTI, str. Carol Davila nr. 48, sectorul 5.

(2) Pentru bisericile locale, ștampila are în centru adresa acestora.